

Παρέμβαση του Συλλόγου «Εμείς που σπουδάσαμε στο Σοσιαλισμό» στην εκδήλωση για την Αντιφασιστική Νίκη των Λαών (09/05/2025)

Πριν από 80 χρόνια στις 9 Μάη του 1945 υπογράφηκε επίσημα η άνευ όρων συνθηκολόγηση της Γερμανίας και η λήξη του Β Παγκοσμίου πολέμου

Λίγες μέρες πριν στις 30 του Απρίλη η κόκκινη σημαία του πρώτου εργατικού κράτους κυμάτιζε στο Ράιχσταγκ ενώ οι μάχες στο Βερολίνο συνεχίζονταν. Την επόμενη μέρα ξημέρωνε Πρωτομαγιά. Η παγκόσμια μέρα της εργατικής τάξης.

Ο πόλεμος τελείωνε οριστικά αλλά η σημαία στο Ράιχσταγκ είχε διπλή σημασία. Δεν φανέρωνε μόνο το τέλος του πολέμου. Αποκάλυπτε **στα μάτια** ολόκληρης της ανθρωπότητας, στο παρόν και στο μέλλον ως ιστορία, τον πραγματικό νικητή.

Τον νικητή ενός πολέμου που ξεκίνησε χρόνια πριν ξεσπάσει.

- Όταν το 1927 ο Τσώρτσιλ έλεγε στο Μουσολίνι ότι «η Ιταλία παρείχε το απαραίτητο αντίδοτο στο ρωσικό δηλητήριο. Από εδώ και στο εξής κανένα μεγάλο έθνος δεν θα μείνει χωρίς το έσχατο μέσο προστασίας απέναντι στην ανάπτυξη καρκινωμάτων»

Όταν το 1933 το κόμμα των Ναζί κατέλαβε την εξουσία στη Γερμανία.

Όταν το 1934 ο μεγιστάνας Κρουπ – πρόεδρος του Συνδέσμου της Γερμανικής Βιομηχανίας – έλεγε ότι « ο εθνικοσοσιαλισμός απελευθέρωσε τον Γερμανό εργάτη από τη μέγγενη του κομμουνιστικού δόγματος»

Όταν η Σοβιετική Ένωση και η Κομμουνιστική Διεθνής προειδοποιούσαν για τον επερχόμενο ιμπεριαλιστικό πόλεμο και τον φασισμό.

Όταν το 1938 Αγγλία και Γαλλία τα έκαναν πλακάκια με τον Χίτλερ και τον Μουσολίνι και υπέγραψαν την Συνθήκη του Μονάχου – 1 ολόκληρο χρόνο πριν από τη συμφωνία μη επίθεσης ΡΙΜΠΕΝΤΡΟΠ – ΜΟΛΟΤΟΦ)

Κάπως έτσι φτάσαμε στον «παράξενο πόλεμο» όπου οι δυτικοί σύμμαχοι επιλέγουν την τακτική της «συμμαχικής» υπονόμησης της Σοβιετικής Ένωσης και δεν ρίχνουν ΟΥΤΕ μισή ντουφεκιά ενάντια στον Άξονα για 6 ολόκληρους μήνες από την έναρξη του Β Παγκοσμίου Πολέμου.

Πριν χρόνια, η Ευρωπαϊκή Ένωση ανακάλυψε και μας αποκάλυψε ότι η 9^η Μάη είναι η Μέρα της Ευρώπης και σαν τέτοια θέλει να την καθιερώσει. Γιατί, λένε, στις 9 Μάη του 1950 ο τότε Υπουργός Εξωτερικών της Γαλλίας Ρομπέρ Σουμάν έκανε τη Διακήρυξη για τη δημιουργία μιας Ευρωπαϊκής ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ, με τη Γερμανία μέσα, που αποτελεί τη μήτρα της σημερινής Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Την προηγούμενη εβδομάδα ο Τραμπ μας είπε ότι ήταν οι ΗΠΑ που έδωσαν τα περισσότερα στον πόλεμο και ότι από εδώ και μπρος οι Αμερικανοί θα γιορτάζουν τη νίκη τους στις 8 Μάη.

Αυτά και άλλα πολλά ακόμα είναι επεισόδια της ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗΣ με τον κωδικό «ΑΝΑΘΕΩΡΗΣΗ ΤΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ»
Η Ιστορία λοιπόν...

Στις επιστήμες του πολιτισμού και του ανθρώπου τα ΣΤΟΙΧΕΙΑ δεν μπορούν να επιβεβαιωθούν ή να μην επιβεβαιωθούν σε εργαστήριο, με πείραμα, όπως γίνεται στις φυσικές επιστήμες.

Το μόνο εργαστήριο που διαθέτουν οι ανθρωπιστικές επιστήμες είναι η ιστορία.

Διαμέσου της ιστορίας μαζεύουμε επιστημονική και πολιτική εμπειρία, που μας επιτρέπει να στοχαστούμε το αύριο και να διεκδικήσουμε έναν καλύτερο κόσμο.

Η ιστορία ΛΟΙΠΟΝ είναι μέσο, προϋπόθεση, όπλο στην ταξική πάλη και γι' αυτό δέχεται τα πυρά του σκοταδισμού και της απαξίωσης των ισχυρών.

Η ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗ ΑΝΑΘΕΩΡΗΣΗΣ ΤΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ή το τέλος της Ιστορίας είχε ήδη αρχίσει από την επόμενη της λήξης του Β παγκοσμίου Πολέμου με τον Ψυχρό πόλεμο. Ο κομμουνισμός έπρεπε για ιδεολογικούς και πολιτικούς λόγους να στιγματιστεί και να καταδικαστεί. Και αυτό γίνεται είτε με την ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΤΟΥ ΝΑΖΙΣΜΟΥ είτε με μια πολύ προσεκτική και ύπουλη διεργασία την ΤΑΥΤΙΣΗ ΤΟΥ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΜΟΥ ΜΕ ΤΟΝ ΝΑΖΙΣΜΟ.

Έτσι γεννήθηκε η θεωρία των δύο άκρων, η εξίσωση φασισμού – κομμουνισμού, το σχήμα ΧΙΤΛΕΡ – ΣΤΑΛΙΝ, οι θεωρίες περί ολοκληρωτισμού.

Ταυτόχρονα με τα παραπάνω, η Ευρωπαϊκή Ένωση συνεργάζεται με Ναζί στην Ουκρανία, με φασίστες στις Βαλτικές Χώρες, θρέφει στους κόλπους της ΟΡΜΠΑΝ, ΛΕΠΕΝ, ΜΕΛΟΝΙ και χρηματοδοτεί με εκατομμύρια ευρώ νεοναζιστικές φασιστικές οργανώσεις.

Όμως δεν τα υπολόγισαν καλά.

Σήμερα είναι ΞΑΝΑ η μέρα που θα τους στοιχειώνει για πάντα.

Είναι η μέρα που η ιστορία σφραγίστηκε με το Κόκκινο του δίκιου και της αλήθειας.

Σαν σήμερα ήταν που η Ιστορία γράφτηκε με το κόκκινο της σημαίας με το σφυροδρέπανο. **Κι αυτό είναι γεγονός.**

Σαν σήμερα στις 9 Μάη του 1945 η σημαία του πρώτου εργατικού κράτους κυμάτιζε στο Βερολίνο.

Η ΝΙΚΗ είναι ΓΕΓΟΝΟΣ. Η νίκη του ανθρώπου εναντίον του φασισμού είναι γεγονός- Αδιαμφισβήτητο – καταγεγραμμένο – φωτεινό και κόκκινο.

Το ίδιο κόκκινο με το κόκκινο στα Οδοφράγματα της Παρισινής Κομμούνας.

Το ίδιο κόκκινο με το κόκκινο του Οκτώβρη του 1917 στην Πετρούπολη.

Σε αυτή τη νίκη η συμβολή του Κόκκινου Στρατού και της Σοβιετικής Ένωσης είναι τεράστια, αδιαμφισβήτητη. Είναι γεγονός.

Πίσω από τους αριθμούς των νεκρών, των ανάπηρων, των τραυματιών, των υλικών ζημιών, των μερόνυχτων αδιάλειπτων μαχών, των κατεστραμμένων πόλεων και υποδομών βρίσκονται ανθρώπινες ζωές, θυσίες, πόνος, κόποι, θάρρος, πίστη και αυταπάρνηση.

Αυτά ΠΡΟΣΦΕΡΑΝ οι κομμουνιστές.

Αυτή είναι η σχέση τους με τον φασισμό.

Η ιστορία γράφτηκε.

Όσοι μιλούν για τον Β΄ παγκόσμιο πόλεμο από τη θέση του παραχαράκτη είναι πολύ φοβισμένοι.

Γιατί η 9^η του Μάη δεν θα πάψει να περνάει μέσα από τους 200 της Καισαριανής, από τον Μπελογιάννη, την Ηλέκτρα, τον Άρη, τον Χαρίλαο, το Δίστομο, τη Μακρόνησο, την Αθήνα του Μεγάλου Δεκέμβρη.

Απέναντι στη φρίκη του ολοκαυτώματος, του ρατσισμού, της ταξικής βαρβαρότητας των ΖΗΜΕΝΣ, ΦΟΡΝΤ και ΝΤΟΪΤΣΕ ΜΠΑΝΚ υπάρχει η φωτογραφία στο Ράιχσταγκ -ΠΑΡΑΣΗΜΟ στο στήθος του Ανθρώπου.

Η **Αντιφασιστική** Νίκη είναι γεγονός και η ιστορία γράφτηκε. Όπως γράφεται κάθε μέρα, χωρίς υποκλίσεις, χωρίς αυταπάτες για κοινή ευημερία, χωρίς ψέματα, πλαστογραφίες κι απάτες αλλά Με κόπους και αγώνες.

Η ταινία που θα παρακολουθήσουμε έχει τον τίτλο «Μόνο οι γέροι πηγαίνουν στη μάχη».

Γυρίστηκε το 1973 στην Ουκρανία, που αγωνίστηκε και μάτωσε ίσως περισσότερο από κάθε άλλη σοβιετική δημοκρατία στον Μεγάλο Πατριωτικό Πόλεμο.

Η φράση «Μόνο οι γέροι πηγαίνουν στη μάχη» είναι μία από τις πιο γνωστές στον ρωσικό κινηματογράφο αν και ακούγεται παράδοξη.

Πρόκειται για στρατιωτική ορολογία. Στο στρατιωτικό περιβάλλον η ονομασία αυτή **ΔΕΝ δίνεται** σε μεγαλύτερους σε ηλικία αλλά σε έμπειρους μαχητές που έχουν πάρει μέρος σε περισσότερες από μία μάχες, και ξέρουν πως να επιβιώνουν.

Στην αεροπορία κατά τη διάρκεια του Μεγάλου Πατριωτικού Πολέμου μόνο οι ώρες πτήσης και η πραγματική εμπειρία μπορούσαν να σώσουν ζωές στον ουρανό.

Δεν είναι οι αρχάριοι λοιπόν που πηγαίνουν στη μάχη αλλά οι εμπειρότεροι. Οι καινούργιοι μένουν στο έδαφος μαζί με τους μηχανικούς ανησυχώντας για τους άλλους.

Οι παππούδες είναι σύμβολο ανθεκτικότητας και η εμπειρία τους επιτυγχάνεται μέσα από την απώλεια και τον πόνο.

Είναι μια συγκινητική ταινία με χιούμορ που περιγράφει στιγμές από τη ζωή των ΑΣΣΩΝ πιλότων κυρίως αυτών που απαρτίζουν την ΔΕΥΤΕΡΗ ΤΡΑΓΟΥΔΙΣΤΙΚΗ ΜΟΙΡΑ (γιατί οι πιλότοι είναι και μουσικοί)

Μπορεί να ΜΗΝ είσαι πιλότος

– ΘΑ ΣΕ ΜΑΘΟΥΜΕ ΝΑ ΠΕΤΑΣ έτσι και αλλιώς.

ΑΛΛΑ πρέπει να είσαι μουσικός.

Λέει με σοβαρότητα ο παλιός στους νεοφερμένους.

ΓΙΑΤΙ ΟΙ ΠΟΛΕΜΟΙ ΕΙΝΑΙ ΦΕΥΓΑΛΕΟΙ

Αλλά η μουσική αιώνια.

Βούλα Κοντούλη

Για τον Σύλλογο

Εμείς που Σπουδάσαμε στο Σοσιαλισμό